

2154

LUDASMATYI

a magyar nép mulattató képes ujsága.

<p>Megjelenik minden vasárnap. Ára 3 hóra csak egy forint.</p>	<p>Az előfizetési pénz a kiadó hivatalba 3 korona-utalva, 18. szám alá küldendő.</p>	<p>Pest, július 14. 1867. 15. szám.</p>	<p>Gyűjtőknek öt előfizető után tisztetelpeldány jár.</p>	<p>SZERKESZTŐI IRODA: Magyarutca 1. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely Ludas Matyi-nak van szánva.</p>
--	--	---	---	---

Uj Prometheus.

Lement a nap véres palástban,
A föld színén borongó gyász van . . .
Sötét gyásza vak éjszakának —
Hol egy sugáresillám se támad.
A boldogság reménye sirva
Kisértetett a néma sirba;
Ki könnyet ejt titkon felette,
Szivünk oh! még el nem feledte!

Mindegy nekünk . . . megszoktuk már mi:
A balsorstól jöjjön akármi.
El — elbukunk a nagy sötétben,
S nem látjuk mint pirit a szégyen.
Ha jőne fény s nappal ha jőne,
Bizony mondom félénk előtte
Tagunk nehéz, csak szivünk dobban —
Az is csak félve és titokban.

Nyugot felé, hol még a távol
Bércék fölött a nap világol,
Hol fátyla nem leng a vak éjnek —
A szenvedőkért sirnak, élnek . . .
Ott él, kinek szívébe verve . . .
Miként tört kard egy nép keserve,
Átérzi mind, mit egy hon érez,
Számúzve is hű nemzetéhez.

Él, hogy a honfi bú vad ölyve —
Kimondhatlan kinnal gyötörje,
Lenyügözött Prometheusként . . .
Szenvedve vár a honra napfényt!
És várja, hogy a kor ha fordul
A „Notre-Dame harangja kondul,
S alapjaing a vatikánnak,
Elszáll az ölyv, elszáll a bánat.

Ha a szabadság napja serken,
Megmozdul a kard a hüvelyben!
A szolgáláncz végkép lepattan,
Uj szellem jár a szivben s agyban:
Megnyilik a penészes börtön —
Hogy a vitézség utra törjön:
E zárt vulkán, hogy pezsg-e, várja —
Mely fényt derít az éjszakára.

Vándormadár gyanánt az évek
Ugy tűnnek el, miként jövének;
Egyik sötétebb mint a másik . . .
Ha a miénk jó majd kiválik.
Bár oh dieső hon, már elestél!
Sorsod titok még Istenednél!
Oh csak Rodostó gyász emléke!
A honfiak szivén ne élne.

Herkó Páter.

Mikép sürgették a különböző pártok alkotmányunk visszaállítását az országgyűlésen?

Apponyi párt: Adjátok vissza alkotmányunkat kedves bruderek! válságdíj fejében inkább nektek ajándekozzuk felit, megelégszünk mi a másik felével is.

Deákpárt: Adjátok vissza nagylelkűleg alkotmányunkat, édes drusza! az isten is megáld érte, — inkább elengedjék a biztosítékot; csupán azt kívánjuk, hogy mi legyünk ám a miniszterek!

Tiszapárt: Követeljük hogy alkotmányunkat elsőtől utolsó betűig helyre állítsátok, mi egy jótát sem engedhetünk abból. Apáinktól örököltük, s fiainkra is átakarjuk hagyni egészen.

Madarászpárt: Adod vissza nimet vagy nem? mert ha nem, hát mi ugyan kevesen megyünk innen haza, de sokan találunk vissza jönni . . . akkor aztán futás lesz a vége.

Hogy szökött meg az executiós katona.

A Tisza partján van egy becsületes derék kis mező város. — mely még többi nevezetességei között arról is híres, hogy míg még a magyar, a bakkancs és bugyogó helyett jobban vágott, s alkalmasabb volt a ló hátára, tehát itt készültek a legjobb nyergek széles Magyarországon.

Sok derék becsületes magyareMBER lakik itt, de különösen egy áldott jó öreg ur, a ki oly fain muskotály dohányt termeszt, hogy különbet még a török szultán sem szív. Elég az hozzá, hogy az executiós világba egyszer az atyásko ló kormány ő róla is megemlékezett, s a nyakára küldött egy pár kájfétás cserepárt, hogy hadd hizzanak meg a konyháján. De persze az öreg ur magános ember lévén, se könyha se spájz nem igen volt ususba a háznál, hanem békeség kedvéért első nap elvitte őket a koresmába s jól megvendégelte. Másnap azonban már, mikor evésre került volna a sor, a háziur maga is a katona profontjához látott, s oly fideliter pánizált mintha csak ő lett volna executióra kiküldve a cserepárokhoz, — és ez így ment osztán harmadnap is, reggel is, délbe is, estve is, annyira hogy végre a cserepárok retiráltak meg, mert biz az öreg ur a szalmazsákja tartalmán kívül, egyebet enivalónak nem mutatott ki a magas kormány representánsainak. Természetes dolog osztán, hogy a cserepárok is elhagyták, s így az executió se fogott ki rajta, s a mi pedig mindennek felett legdicsőbb, mai napság is él, és egyik legderekből magyar ember F. . . den. —

Eredeti levelek.

XXI.

Téns uram! megint sok furcsa dolog történt a világon. Mer hát éppen ma olvasom az újságból, hogy a magoss kormány oszlatót adott be Hevesmegyének. Bizonyoson doctorságot is kell tudni azoknak a miniszter uraknak, mert mindig hallottam én annak az oszlatónak a hírét a patikáriusoknál, magyarul úgy hívjuk mink azt paraszt nyelven, hogy lezáló. Jó orvosság ez, mikor az embernek nagy forrósága van, de már hogy Heves vármegyének mir ad ilyen orvosságot a magoss kormány, azt már nem tudom elképzelni; bizonyoson a nevitől ijedt meg, mert Hevesnek hívják, s eltévesztette a dolgot, — és hát éppenségesen azért is csudálkozom olyan nagyon rajta, mert a mikor a magoss kormány oly sok hűtöt készít a számunkra: hogy lehessék akkor valahol a forróságról álmodozni?

Annyit már hallottam, hogy többen megmondták azt, hogy a rossz recepteket nem csinálják meg a vármegyéken, melyeket a magos kormány doktorai fognak küldeni, — de azért még nem kék mángyárt az oszlatóhoz járulni, mert attól félek, hogy egyszer majd elcsappja minnyájunknak a hasát, s kolera meg vérhas lesz belőle amitől sok ember el fog vándorolni Ábrahám kebelébe.

Azóta már azt is olvastam, hogy Miksa császárt csakugyan agyonlőtték? uggyi téns uram! az olyan nagy urakat csak arany golyózással szokták meglőnni ezüst puskából? nem úgy mint a szegény ordinárié embereket.

Haza kerülték már a követ urak is a csépelésre uggyi téns uram, nagyobb részin be teljessédek most ez a példabeszéd, hogy jobb egy sorány egység, mint egy kövér perlekedés, jobb ám az ebalekét, ha mellé a becsület is el nem soványodna. Uram bocsá . . . majd azt mondom, hogy sokan bezzeg ebre bízták a hájat.

Karakán Marczli

enlras-kojar.

XXII.

Thekühnhetes szerkhesztü ör.

Küvetünk a herr von Runay alig hogy hazagyütt az országgyűlésről, másnap ismét elutazott, még pedig ufa, huanan többé vissza nem tér a földön senki t. i. Ábrahám kebelébe.

Must tehát oj kühvet választás kühvetkezik be, — készülnek is már a választuk egymás fejüt beverni, mert üth jelettünk van egyszerre.

A molt héten gyütt a küszégházhoz egy névtelen levél, hogy Klopát válasszuk kühvetnek.

Szuba van Vükovic s a vult justiczminiszter is. A runának és uláhuak pedig Bugdán Vinczét akarnák feltelni.

Kiállutt a sikra egy kanunok is (valami Pál apusthol) ki a szeginy kheresztiny thársát addig suhase temette el, míg üszve nem khudulták az ü sthuláját az otolsu fillérig.

Must kühvet akarcán lenni, falóru falóra jár apustholoskodni, a plebanus orakat üszve verborálni, hogy hitessik el a nippel, ha üt választja meg kühvetnek sthula nélkül is elthemeti akhár az egész kherületet.

Nekhünk csak Dániel János Kiss Ernü magyar generál és aradi vértanu veje kühül, — ki az éhezüknek ételt, a szomjuhuzóknak pedig italt ad, — a ki, mint egyszer Dániel megfogja mint becsülethes hazafi helyüt állani, nemcsak az uruszlányuk, hanem a valudi tigrisek küzütt is.

Hársli Smill.

A megszelídült honatyák.

Megtörtént, bus fejünkön történt meg,
Mi a tyukkal történt a mesében;
Ok, kik hatvanegyben rugdalódtak,
Hatvanhétben — meglippentek szépen!
Hja! mindennek meg van ám a módja!
Bécsi módja, osztrák módja!
Mégfogták már a madárt a lépen!

Féket vetni, nyílgyót tenni kényleg . .
Nemzetünknek lába és nyakára,
Nehéz sor! a bécsi idomárok
Észbe is vevék ezt nagy sokára;
A magyar haragja dörgött, zengett,
Bécs kapuja szinte rengett,
Szemünk lángot villámlott urára.

Adomák.

Átakart a zsidó menni a Tiszán, azonban
uszni nem tudván roppantul félt a víztől, kérdi
tehát a parton heverésző révéseket:

„Hallják-e kendtek atyafiak! ki tud uszni
kendtek közül?

— Hát én la — meg én is — felelének fel-
ugrálva a révések. Egy azonban nyugton ma-
radt közöttök.

„Hát khend nem tud uszni János“? kérdi
Áron a heverőt.

— Bizony nem én egy cseppet se. —

„Nohát akkor kend vigyen engem által a
vizen, mert kend bizonyosan vigyázni fog, hogy
szerencsésen átérjünk.

Az egyszeri apa észrevevén, hogy felser-
dült leánykájának fél szeme mindig a fiatalokon
jár, tudtára akarta leányának adni, hogy őriz-
kedjék azoktól, így szólá tehát egy alkalommal
hozzá: „édes lányom! bölcs Salamon azt mondja,
ha a rossz fiuk csalogatnak, ne kövesd őket.“

— Hátha kedves papa a jó fiuk csalogatnak
mit mond akkor az a bölcs Salamon? ugy-e bi-
zony azt, hogy kövessem őket? —

De már erre a kis ártatlan csalafintaságra
még a papa sem tudá válaszolni.

Debreczenben egyik jelesebb cigány banda
primása, felköszöntvén gubás kereszt komáját
névnapján, ez megmarasztotta őt ebédre. Midőn
az asztalhoz ültek, vette észre a gazda, hogy
tizenhárman vannak. — kérdé tehát a vendégek-
től, ha valyon nem jelent e az szerensétlenséget,
ha 13-an ülnek egy asztalnál?

„De bizon csak nagy szerensétlenséget je-
lent azs kedves kerest komám uram! de csak
ha a komaasszony tizenkét ember számára főzött“
jegyzé meg Miska cigány nagy bölcsen.

A mocsai kálomista ember egy barátot vitt
volna forsponton Komáromba.

Utközben kitudta tőle a barát — hogy ká-
lomista s elkezdte téritgetni, mire a fivaros
azt mondá, hogy neki bizony nem sok biztatás
kéne, mert ő könnyen megtérne.

A barát váltig biztatá tehát, hogy térjen
meg, míg nem késő.

„No ha épen ugy akarja tisztelendő ur! hát
isten neki megtérek, s azzal a szőnyi határnál
vissza fordítja szekere rudját Mocsára, s beszél-
hetett a téritgető páter, mert bizony az aposto-
lok lován kellett neki be baktatni Komáromba.

K. uram hajdanában igen híres szónok és
nagy híri borivó is volt.

Megsokalta ezt a papi testület, egy bizott-
ságot nevezett ki, hogy ez őt keményen megdor-
gálja.

Amint a bizottság meg jelent — épen ivás
közben találván az öreget — mindjárt hozzá
látott a dorgatóriumhoz.

„Tiszteletes uram miért iszik mindég?“

— Mert a feleségem mindig boszszant. —

„Tiszteletes asszony miért boszantja min-
dég férjét?“

— Mert mindig iszik, lön a rövid fe-
lelet. —

Szép leánya volt az öreg koldusnak. Meg-
szerette egy sessiós embernek a fia, s megis ké-
rette. Öszvegyült aztán a koldusczéh, tanakod-
tak, oda adják-e a leányt vagy se? Azt mondja
egyik vak koldus „ne adjuk biz ezt annak a pa-
rasztnak, jobb szerencsét is nyerhet ő, még kor-
dés (vagy is taligás) koldus is elveheti!

Végrendelet.

Testem lelkem a másé már . . .

Annyi az adóságom. —

Pedig minden adó enyim

A mi van e világon.

Volt ingem is, volt gatyám is

De lehuzta a tatár!

Boeskorszijam is elszakadt . . .

És meztelen vagyok már.

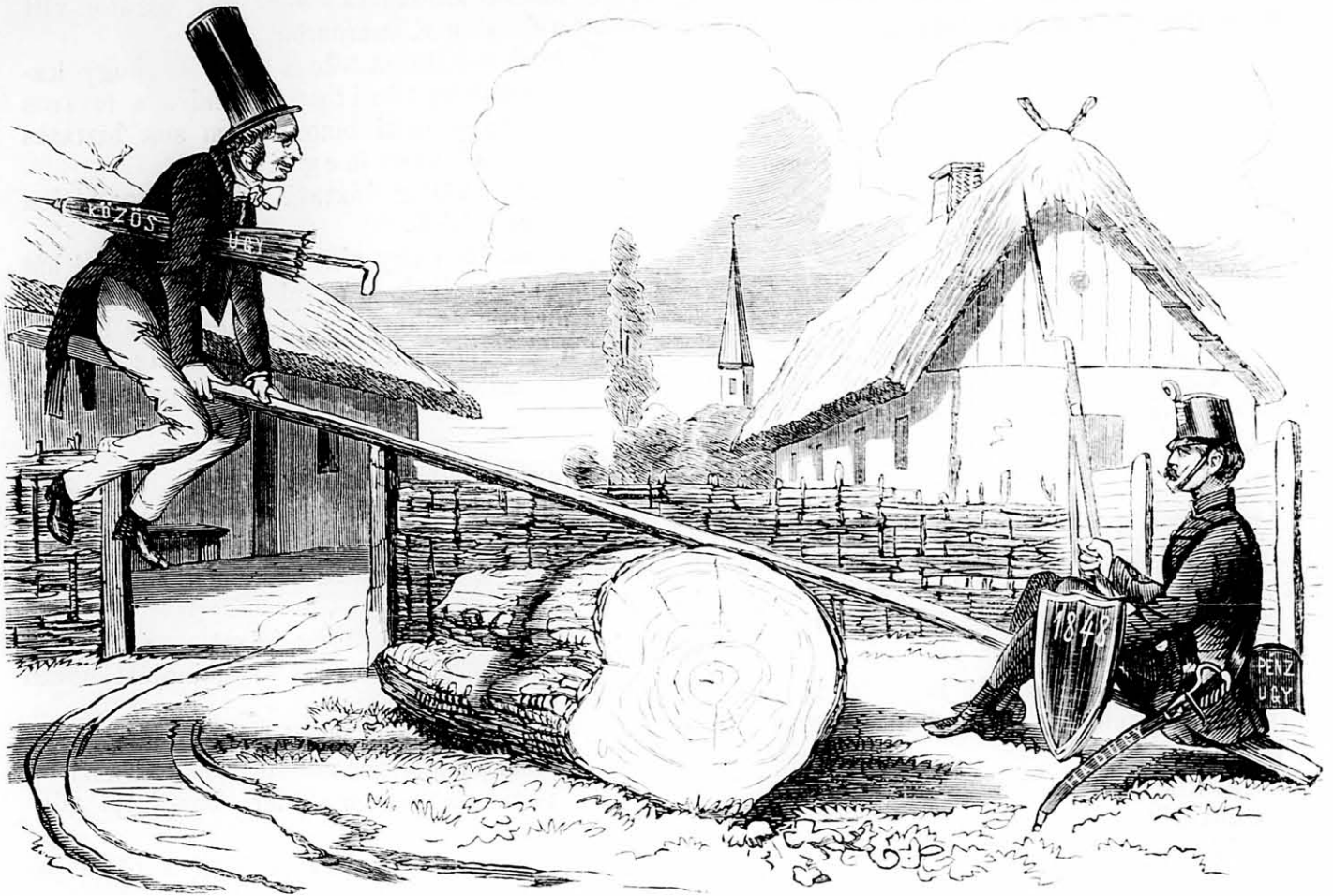
De még csak azt sem mondhatom

„Ha meghalok neked hagyom“.

Kifordított tarisznyám . . .

S madzagostól . . . a gatyám.

Balla.

Német. Halt Bruder! így nem megy a játék, mert te igen sokat nyomsz azokkal a fegyverekkel, míg nekem csak egy paraplém van, tedd le csak azt a fegyverzetet.

Magyar. No üsse a kő, próbáljuk meg, úgy is többet nyomok én sógor!

Tigriskörmök

A koronáziókor valameik angol lord kérdezősködött Deák Ferencz után, a kit nem látott az egész szolemmitás alatt, hogy miért nincs jelen. A kérdezt osztán azt a választ adá, hogy „ugyan hallja az ur; látott-e már olyan doctort, — a meik a maga betegjének a temetésén jelen lett volna?” Ez a felelet osztán elég volt a nemes lordnak, hogy tudhassa, hányat ütött az óra Magyarországon.

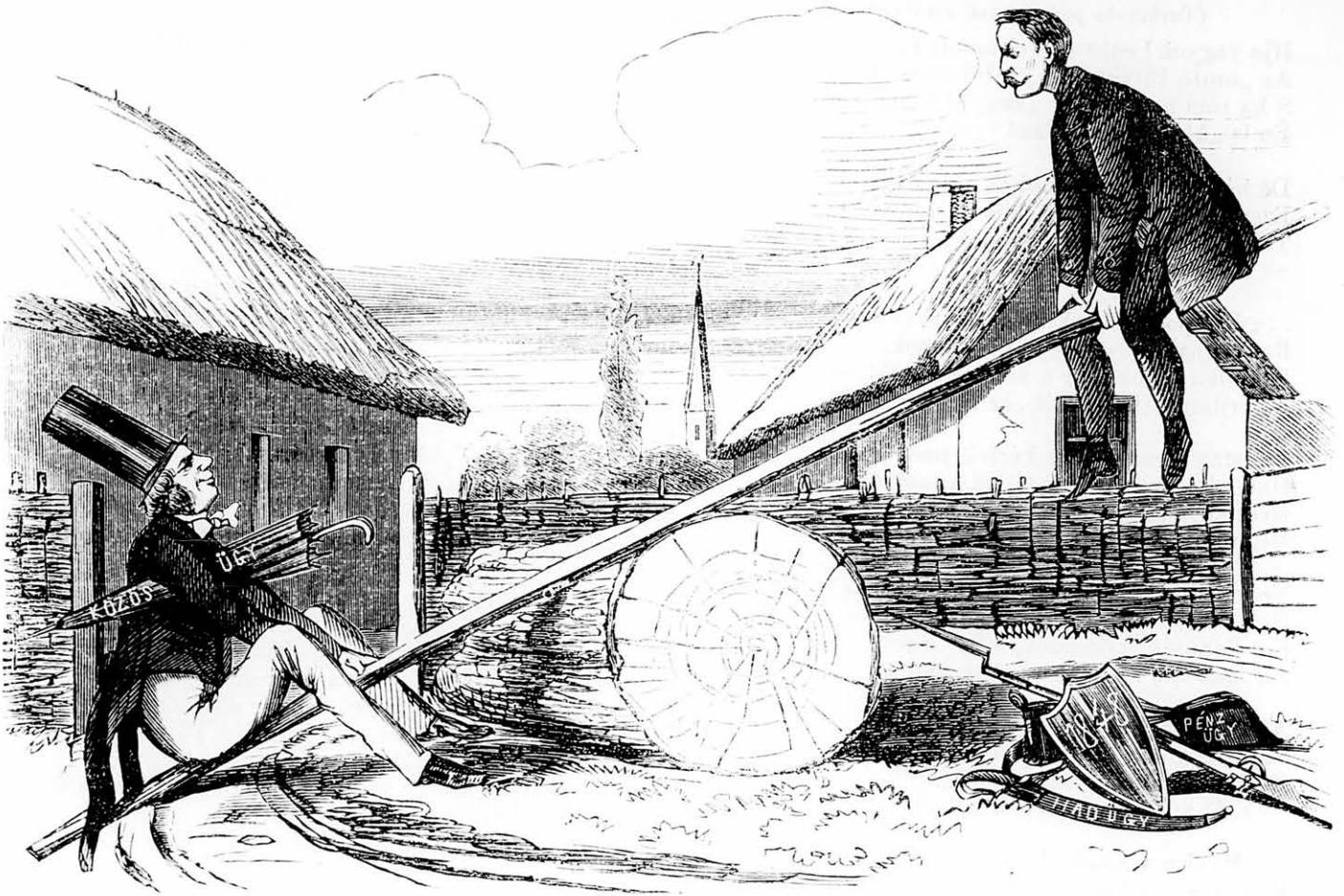
Sok keresztet osztogattak az uraknak koronázáskor. Ugyan miért nem osztottak a szegény embereknek is? Hát azért, mert a szegény embernek ugyanis elég n a g y a keresztje.

100 aranyat annak! a ki kimutatja, hogy van oly Deákpárti képviselő, ki még miniszteriális hivatalt nem kapott . . . maholnap így kiálthatunk fel. Hogy nem igen válogathat már a miniszterium a jobboldali képviselőkben, — mint juhász a pergőben, — igazolja azon ténye — hogy Nehrebeczky is miniszter tanácsossá neveztetett ki. Nehrebeczky és Pulsz!! a miniszterium tehát már csinált egy á m b ó t.

Kiálló Anasztáz pesti ügyvéd urral az a kómikus história történt közelebb, hogy a tárgyalási napon megtekintés végett elkérvén a váltót felperesi ügyvédtől, azt azonnal, — nem az ügyvédet, hanem a váltót — összerágta és megette. Negyednapra aztán még ő kérte a szakértők kihallgatását. Kiváncsiak vagyunk tudni, minő véleményt adtak a szakértők?

Pestmegyeközelebbi közgyűlésén a bugyi plébános egész őszintén úgy nyilatkozván: „hogy nem szereti koronás fedelmét trafikás holtosnak, a minisztert pedig boltos segédnek látni” egy jelenlevő debreczeni hallgató polgár B . . . Miska, ki maga is egyike a legszabadelvűbb honfiaknak elég hallhatólag jegyzé meg: — fá in egy plébános vagy ezimbora! gyere hozzánk Debreezenbe, megteszünk prépostnak.

Sopron vármegyében egy mezővárosi temető halottjai, nehezen várják a feltámadást, hogy az odaváló főtisztelendő esperest urat bepanaszolhassák a kultuszminiszternél, mivel nyughelyüket rozsszal és répával vetette be. Tudja Pál! mit kapál.

Magyar. Ennye ebugatta nimetje, — ehen ni! milyen fortélyosan kitudta vinni, hogy lenyomjon és megsüvegelyem.

Komárom megye egyik leggazdagabb Nábobja, kiktől a kurtakeszi szőlőket azért nem lehetett még eddig megváltani, mivel némely birtokostól tiszteres megváltási árt követel, megtiltotta a birtokosoknak, hogy dézma előtt cseresznyét enni nem szabad. Szeretnénk tudni, hogy valyon a verebek és seregélyek bele vannak-e ezen Döbrügiféle tilalomba foglalva?

Trencsin megye Baan mezővárosából panaszkodva írják Ludas Matyinak, hogy az odavaló derék tanító által rendezett junialison, több pánszláv megzavarta az eleinte szép rendben és egyetértésben folyt mulatságot.

Édes barátim! a legtisztább buza között is találkozik konkoly, — legokosabban teszünk tehát, ha az efféle pánszlávistákat magunk igyekszünk a társaságunkból kirostálni.

Sokat tartott magáról a nagytiszteletű ur. S a többek között egyszer egy igen bolond ügyet még bolondabb módon védelmezett.

Azt jegyzi meg erre egyik feltétlen tisztelője:

Még is csak szép esze van ám ennek a n. t. urnak.

„Szép ám — felele a másik — csak hogy nem tökéletes.“

Az állatkertet több debreczeni polgártárs meglátogatván, kik az ország honvédegyülésre mint képviselők küldettek fel,— a jó kedélyű híres hentes B. . . tréfásan mondá egy vele szemközt jövő magas állásu bugyogós magyarnak: „enye ecsém! talán miniszter kend?“

— Miért? kérdé a megszólított bámulva.

„Hát csak azért gondolom, mert hát olyan bő plundrája van, mintami magyar minisztereinknek.“

Zugolódik az ősz fiumei Matkovics! hogy ha Fiumét vissza nem csatoljuk, nem lesz a magyarnak tengere.

Soh se busuljon kedves honfi! és martyr! szerzett már az országgyűlés többsége akkora tengert a magyar számára, hogy még az unokáink se bírnak keresztül evezni rajta.

Hogy hogy?!

„Hát az a tengerséges tenger osztrák adósság...kutya?“

Hivatlan hang.

(Turbékoló poétáinknak ajánlva.)

Ifju vagyok! engem is elragadnak
Az „omló fürtök“ a „szelid szemek“ —
S ha rám mosolyg az „angyal bibor ajka“
Én is „kimondhatatlant“ érezek!

De hát mért tíssem dobbra drága titkom...
Ezerszer hallott rosz zimekre szedve?
Talán, hogy a „nagyérdemü közönség“
— Az érzelgőt, az ábrándost nevesse!...

... Ifju poéták! a kiknek nevével
Ragyognak régi — s új divatlapok,
Kik elkaptátok már a szerkesztőktől, —
Az érdemlett (!?) szót „ez is hivatott!“

Az Isten szent nevére kérlek ime,
Hangoljátok másképpen azt a lantot, —
Meguntuk már — mint böjti prédikálást —
Meguntuk szörnyen a — szerelmi hangot!

Ne mondjátok, hogy nincsen tárgy! dehogy nincs!
Nézzetek szét az emberek között,
Rut önhietség, s önérdek, mily urazva
Jár, gázol, a szegény nagyság fölött!

Amannak a guny metsző ostorával
Szükség volna orrára ütni!... nem de?
Emennek jól esne biztató szó:
— Erőt adna további — türelemre!...

... Minden századnak megvoltak hibái,
Minden századnak volt fájó sebe!
Miénknek sok van! rajta hát poéták!
Mutassátok meg hol? — hadd kösse be!

Huzzátok a nyilvánosság elébe...
A titkon működő gazok személyét —
S vágjátok arcaikra — hogy ismerjük —
Az érdemlett jelt — a bitófa képét!

... Ifju vagyok! engem is elragadnak
Az „omló fürtök“ a „szelid szemek!“
S ha rám mosolyg az „angyal bibor ajka“,
Én is „kimondhatatlant“ érezek!“

Dehát mért tíssem dobbra drága titkom
Ezerszer hallott rosz rimekre szedve?
— Jobban teszem, ha a guny ostorával
Ráverek jól — a piszkos emberekre!

Szapuló Matyi.

Az esküdt álma.

1865-ben B... megyében esküdt valék, egészségem gyomrom jó volt; kedvesem egy szöke fürtű s fekete szemű angyal szeretett, harminczhat forint gázsimat minden hó 1-jén megkaptam, s ugyanaz nap elis költöttem, s végre egy év alatt háromszázhatvanöt forint adósságot csináltam. A hivatali buzgóság szörnyű nagy volt bennem, mert szerettem executióra menni. Kedvesem meglátogatott minden héten 3 szor, a harminczhat forint minden hóban egyszor; hitelezőim mindennap kétszer, így éltem csendesesen, betöltve hivatalos kötelességemet,

fenntartva egészségemet, szeretve kedvesemet, várva havi fizetésem, csak egyet kerültem... hitelezőim tekintetét.

E közben hosszú szünet után, össze hívták a hongyülést s az ország, abban én is — vérmes reményekkel eltelve üdvözlém azt. Abban a benső meggyőződésben éltem, hogy a hongyülés egyhangulag ily határozott fog hozni:

„Emeljük fel az esküdték salláriumát, hogy ők is oly jól étkezhessenek, mint a szolgabírák, vagy mint mi kívánnánk étkezni — a ő helyökben.“ Ezt vártam én az összehívott hongyüléstől.

Egy napon, miután sokat olvastam az alsóházban tárgyalások felől, miután elköltöttem utolsó forintomat, továbbá miután minden utca szünetlen a járókelő emberekkel karamboliroztam, s miután végre kedvesemre egész estve hiába vártam: — lehangelva nyultam végig nyugágyomon s — borzasztó álmaim voltak!

Az ujonnan épült országház termében valék, az alsóházban, s éppen a conservatívek közepette, — mert uram isten! egy szegény 36 frtos esküdt csak nem lehet rebellista! De hogy és miként jutottam én ide?

Homályos sejtelmek fogtak el, s úgy tetszett, hogy hitelezőim kétségbeesésükben D... követnek választottak, s én szinte kétségbe esésben a követi állást — elfogadtam. Mindkét részről a diurnumokra gondoltunk. De az sehogysém fért a fejembe, hogy diurnomomat mind ez ideig meg nem kaptam, s egy fillér nélkül ültem a conservatívek centrumában.

„Bocsánat“ szólék szomszédomhoz „hogy zavarom, meg kapta már diurnumait?“

— Persze hogy meg — felelt mosolyogva.

„Hm! Én még semmitsem kaptam!“

— Reclamálja. —

Ebben a pillanatban a közigazgatási budget megszorítása tárgyában kellett szavaznunk; felálltam s esendet kérvén, szoltam:

„Tekintetes karok és rendek! Én egy szegény esküdt vagyok, (halljuk! halljuk!) s mint ilyen 36 frtért örömmel szolgálom a hazát, s ha kell meg is halok érte (tartós „éljen“ kiáltások.) sőt mi több ez árért élek is érte!! (látható elfogultság) Élni és halni lehet 36 frtért, de — szavazni nem. (rosszalás) Igen, tekintetes karok és rendek! e szavazáshoz törvényes nap dijjak kellene, én pedig azokat nem huzom, tehát nem szavazok. Dixi!

Alig ültem vissza székekre, midőn a közigazgatási budgetet megszorító bizottmány egyik tagja lépett a szószékre, s ünnepélyesen reám mutatott s így szolt:

Tekintetes karok és rendek! Zsenge constitutionális életünk ellen megtörtént a borzasztó támadás — egy esküdt anyagi helyzetének javítását követeli! E pillanatban, melyben szegény hazánk a közigazgatási budget óriási terhét alig képes elviselni s mi kétségbe esve törekszünk e terhet könnyíteni, e pillanatban mondom, van köztünk egy férfi! ki 36 ftal nincs megelégedve (lassu morgás; minden szem felém irányul). Ezen pillanatban, melyben finanszminiszterünket sem segíthetjük pénzzel... egyik polgártársunk vissza tartott diurnumai miatt megtagadja szavazatát. Tekintsük meg kissé egy esküdt helyzetét. Szükséges-e annak javítása? Nem es ezerszer nem. Vannak e egészségesebb, vidámabb emberek az esküdtéknél? ki szerelmesebb az esküdtéknél? lehetnének szerelmesek, — ha valamiben hiányt szenvednének? Nem! mert tudomás szerint a szerelem sorvasztó

elem, s az esküdtek általi folytonos cultiválása, legbiztosabb bizonyíték arra nézve, hogy ez utóbbiak erőteljesek. (éljen! helyes! helyes!) Nem egy gazdag adná szívesen némely helyzetekben esküdttségért vagyonának felét? (igaz! ohó!) Ha fizetésével ki nem jön, nem csupa sympathia e ez közte és az állam között, mely szinté soha sem szokott kijönni pénzével? Ha adósságát számítja fel, nem okoz e neki gyönyört, hasonlóknak találván magát az államhoz? (menyidörgő helyeslés.)

Ugy hiszem ezek által eléggé constatálva van azon állításom, miszerint az esküdtek helyzeténél javításra szükség nines. (tartós brávó.)

Elfogulva reszkető szívvvel léptem ismét a szó székre és szóltam:

„Tekintetes karok és rendek! tisztelt kollegámnak imént elmondott s legmélyebb igazságot tartalmazó szavai megindottak és meggyőztek. (halljuk) Mint pénzem a hó elején, úgy tánt el szemeimről a homály, mely eddig azt borítá. Valóban egy megyei esküdt mindíg boldog, s gazdag! Igen tek. karok és rendek, ő gazdag, mert alig két száz év előtt csak 16 frtja volt számban s ezért szintén élt halt a hazáért. — Én tehát indítványozom hogy az esküdtek gázsija 36 fról 16 ra száll . . . . . Valami gyújtó anyagnak kellett szavaimból lenni, mert hirtelen egy roppanást hallok, hasonló a löportoronyéhoz, s inasom szavát — — — — — lebuktam nyughelyemről s ezzel együtt a követek házából is — kiíttentem.

Büngösdí Benedek.

májornakus.

Szavazáskor.

„Kösd be Ferkó a szememet
Hogy ne lássam a sérelmet.“
Bekötöttem én azt régen —
De hályog nőtt a szemedben.

Neki mehatsz fának falnak,
S magának az őrangyalnak —
Mert hol ninesenek ablakok.
A nyílt szemüek is vakok.

S kinek ily fehér a szeme . .
Annak fehér a fekete —
Azért hát ki feketét mond :
Lehet vak, — de nem mind bolond.

Csak oda állj hová vetnek,
Ott zsiros koncezzal fizetnek.

B.

Egy kis kuriozum.

Magyarország függetlenségének és teljesen visszaállított alkotmányának elvitázhatatlan tanujele.

Pompéri szerént.

Ügyszám 379
v. j. 136 — 1867 év.

Fizetési meghagyás.

A jogügyletek, okiratok, irományok és hivatalos cselekvények illetékeiről kelt ideiglenes törvény, nevezetesen annak §. alapján *Bélyegvétség, 1 db. kiszolgáltatott könyvért — frt. 60 krról szóló számla, — a Hübner Katalin vagyon kezelési számlájához csatolva, melléklétül az illeték : T. Kiebling József által fizetendő Nagybányán a hivatkozott törvény 79. §. szerint T. sz. 83. részére egyetemlegesen és pedig :*

frt.	kr	
frt	krtól állandó összegben	
„	„ fokozat szerint	
„	„ százalék <i>egyszeres</i>	1
„	„ <i>felemelt</i>	
„	„ „	
Összesen . .		1

az az : — frt. 1 kr. a. é.

megállapittatik.

Ezen összeg a jelen fizetési meghagyás kézbesítésétől számítandó 30 nap alatt a netaláni elleni vizskeretségi jog fentartása mellett a befizetendő; ellenkezőleg az foglalás útján 5% késedelmi kamatokkal együtt a hátralékos fél költségén behajtatni fog.

M. kir. Adóhivatal Nagybányán.

1867. Junius hó 16-án.

Ulfertl mp.

Praefor, ellenör.

Megengedi a tisztelt finanszminiszter ur! ha a fentebb „fizetési meghagyást“ bővebben nem kommentározzuk.

Politikai diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály. Hogy van az Iczik szomszéd, hogy a kutya-börnek annyira felrugott az ára?

Iczik. Az unnan van Mihály gazda! mert hát az a kutya-bőr mi-utha a nemes ember csak úgy terem mint a khucsma gumba, — igenkheresett egy purthéka! mind feldulgozzák mustanság ár-

má l i s n a k.

Mihály. Ni. ni. Iczik szomszéd! azt hallottam, hogy Pestváros tanácsi ülésében elhatározott, hogy a tilos időszak alatt, a vadak pusztítói és áruló i birsággal fognak megbüntetni?

Iczik. Tükiletés igaz hallja khend! hanem ba k o t szabad ám lüni annyit amennyit tetszik. A herr von doktor Havas Náci lütt is legkhüzelebb hallja khend akkhura bakot, huty becsölethére vált vulna még annak az egyszeri civispulgar tanácsusnak is, a ki, midün az éjjeli világíthást Debreczinbe beakarhák vinni, — azon okbul mundott ellene, mivel a becsölethes ember 9. urakhur már lefekszik, a honczutnak pedig nem irdemes világítani.

A herr doktor Náci is azt mundá hallja khend! hogy azért nem lehet a küzgyölést esténkint tarthani, mivel „minden juravalu ember aluszik márestve, s az éjszakázás nem firítszve az alkhutmányal és a nemzeti genios szellemével.“ Also herr doktor khodinacht!

Szatmári hangok.

Nagy volt a hatás — melyet tön

A párisból írott levél,

Mely Deákhhoz bizalmasan

Igy szölt: „gondold meg mit tevéél.“

Kossuth Lajos levelére

Mért nem adott Deák választ?

Ez az ő bölcseségére . .

Mindörökre homájt áraszt.

az igazügy kortese.

Szótalány.

Csak három betüböl állok,
Hordanak férfiak lányok.
Söt életet adok, veszek . .
Igy hát mindenkinek kellek.
A tengerbe besétálok,
Részeges embert kurálok, —
Orvos is vesződik velem.
Találd ki hát mi a nevem?

Ludas Matyi gyorspostája.

Érdemes publikum!
Tudom, nagyon tudom . .
Mit akar mondani.
Holmi apróságot —
Egy kis fris ujságot . .
Seretne hallani.
Van elég, csak tessék . .
Hasukra ne essék —
Az osztrák-francia,
Legujabb szövetség.
Muska a burkussal
Egyességre lépe,
Ennek elibb utóbb
Háboru les vége.

Kedves előfizető-gyűjtőink: Lott Frigyes, Ticsay Ferencz, Szathmáry Károly, Dávid Lajos, Bán János, Nagy Bálint, Simáskó Boleziav, Pap Béla, Cseh János Balkányi Sz. Lajos, Gally Sámuel és Horváth Imre hazánkfiainak üszinte tiszteletünket és köszönetünket küldjük.

Aszódra, annak a honvédszászló tartónak:

Udvözölhetem-e már a kis druszámat?

Ha igen, — itt vagyok ám keresztapjának.

Torma István egykori iskolapajtásnak: Bizony keserű dolog a czimbora! ha az embernek igazságtalanságot kell tünni, — de hát mind jöra hozza még azt a köszöru kő.

Nyiregyházra, Magyar Albertnek: Szép az a buzgóság polgártárs! — csak máskor 10 krajczárunkba ne kerüljön.

Karakán Marczinak: Hát Peti szögám csakugy váltogatva.

Szapuló Matyinak: A kérdéses tárgyban szívesen eljárunk s tudósítani fogjuk az eredmény felől.

Kiadói sürgöny.

Azokat kik e lapra előfizetni szándékoznak, tisztelettel kérjük, hogy előfizetéseiket egyenesen „Ludas Matyi kiadó-hivatalába“ (Pest 3 korona-utca 18. sz. alá) czimezzék; mivel, ha más lapok kiadó-hivatalába küldik az előfizetési pénzt, az — tudunk kívül — két hétig is ott hever, s így nem rajtunk mulik, ha az ily előfizetők e lapot későn kapják kezeikhez.

Tisztelt előfizetőinket kérjük, hogy nyílt levélben reklamáljanak, e nem kerül pénzbe.